

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Danny Drowart

tegen

Het Laatste Nieuws en Annick Grobben, journaliste

Met een mail, met bijgevoegde brief, van 29 mei 2006 dient de heer Danny Drowart klacht in tegen Het Laatste Nieuws en tegen journaliste Annick Grobben naar aanleiding van de berichtgeving in de krant over de dodelijke schietpartij die in Antwerpen plaatsvond op 11 mei 2006. Namens de krant en Annick Grobben heeft hoofdredacteur Paul Daenen hierop geantwoord met een brief van 16 augustus 2006.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft de zaak behandeld in een hoorzitting op 28 november 2006, waarop namens de krant Raymond De Craecker, hoofd redactiebeheer, en journaliste Annick Grobben verschenen. De rapporteringscommissie heeft klager uitgenodigd op een tweede hoorzitting, op 17 januari 2007. Klager wenste niet persoonlijk te verschijnen, maar bezorgde het secretariaat van de Raad voor de Journalistiek nog een brief met bedenkingen.

DE FEITEN

Op 11 mei 2006 schoot Hans Van Temsche drie mensen neer in de Antwerpse binnenstad, van wie er twee dodelijk getroffen werden. Klager is de grootvader van een van de slachtoffers, het meisje Luna. De zaak verwekte een zeer grote mediabelangstelling. Ook Het Laatste Nieuws heeft uitvoerig over de zaak bericht.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

In zijn klachtbrief van 29 mei 2006 deelt klager mee dat journaliste Annick Grobben hem meerdere keren heeft gecontacteerd op 11 mei 2006, de dag waarop de dodelijke schietpartij plaatsvond. Nadat de journaliste eerst de dochter van klager had gebeld en die haar te kennen had gegeven dat zij geen commentaar wou geven, werd klager een eerste keer gebeld rond 12.15 uur. Klager deed mee dat ook hij geen commentaar wou geven. Toen de journaliste een kwartier later opnieuw opbelde, beloofde klager dat hij zich zelf zou melden als hij commentaar wou geven. Een uur later stapte de journaliste de winkel van klager binnen, maar die verzocht haar de zaak te verlaten. Enkele uren later belde de journaliste klager opnieuw op, waarop klager zeer negatief reageerde. Volgens klager heeft de journaliste nadien nog meerdere keren zijn zoon gecontacteerd.

Klager neemt ook aanstoot aan de manier waarop Het Laatste Nieuws in de krant van 18 mei de berichtgeving over de begrafenis van zijn kleindochter heeft geïllustreerd. Via de advocaat en de politie was aan de pers gevraagd om het verdriet van de familie niet “frontaal” en “breed” in de pers uit te smeren. Toch heeft Het Laatste Nieuws op haar voorpagina een grote foto van de zoon en de schoondochter van klager gepubliceerd.

In haar reactie op de klacht en op de hoorzitting van 28 november 2006 bevestigt journaliste Annick Grobben dat zij klager rond de middag van 11 mei 2006 tweemaal heeft opgebeld, en dat ze, nadat klager haar telefonisch had meegedeeld dat hij geen reactie wou geven, bij hem

in de winkel is langs geweest in de verwachting dat een persoonlijk gesprek meer vertrouwen zou inboezemen. Ze ontkent dat ze diezelfde dag nog verder contact heeft opgenomen met klager, en benadrukt dat ze steeds beleefd en respectvol is gebleven. In de dagen na 11 mei is er volgens de journaliste nog tweemaal telefonisch contact geweest tussen haar en klager. Op 12 mei heeft klager de journaliste gebeld om zijn beklag te maken over de berichtgeving in de krant van die dag. Op 13 mei heeft de journaliste klager opgebeld met de bedoeling om begrip te vragen voor het werk van journalisten en om zich te excuseren voor de media. Volgens de journaliste heeft klager toen haar excuses aanvaard.

Het Laatste Nieuws betoogt dat de foto die de krant op haar voorpagina van 18 mei heeft gebracht een heel sereen portret was, waar bewust voor werd gekozen. Het publiceren van de foto, die trouwens ook in andere kranten is verschenen, had volgens de krant niets met sensatiedrang te maken.

BESLISSING

1. Bij het zoeken naar informatie oefent de pers geen ongepaste druk uit op slachtoffers of hun omgeving, en ze valt de betrokkenen niet aanhoudend lastig (*zie: Richtlijn over de omgang van de pers met slachtoffers, RvdJ 2003-11*). Het staat vast dat de journaliste op 11 mei 2006, in de uren volgend op de dodelijke schietpartij, minstens driemaal contact heeft gezocht met klager: eerst twee keer telefonisch, waarna de journaliste klager in zijn winkel heeft bezocht. Volgens klager heeft de journaliste hem nadien nog twee keer gebeld, maar dat wordt door haar ontkend. Zelfs indien er in de uren nadat hij zijn kleinkind heeft verloren maar drie contacten zijn geweest op initiatief van de journaliste, en zelfs indien de journaliste zoals zij aanvoert daarbij tactvol is opgetreden, dan nog moet dit voor klager een pijnlijke ervaring zijn geweest. Voor de journaliste had het meteen duidelijk moeten zijn dat klager, die dat telkens te kennen had gegeven, er op dat moment geen behoefte aan had om zijn verhaal te doen in de pers.

2. Het Laatste Nieuws voert terecht aan dat de foto die in de krant van 18 mei 2006 is gepubliceerd, een sereen portret is van de ouders van het overleden kind. De Raad is van oordeel dat de wijze waarop de foto is geplaatst – prominent en in groot formaat op de rechterbovenkant van de voorpagina, in combinatie met het herdenkingsprentje van het kind – niet volledig recht doet aan de uitdrukkelijke vraag van de familie om hun verdriet niet “frontaal” en “breed” uit te smeren. Toch meent de Raad dat in dit geval niet meteen van een beroepsethische tekortkoming kan worden gesproken.

Om die redenen besluit de Raad voor de Journalistiek:

De klacht is gegrond in haar eerste onderdeel.

Brussel, 15 maart 2007